

- 6... *not to think things through*
- 7... (countries) *to not be able to manage own finances*
8. ...one (multi-) word negative emotion

Conclusion: 1. Multiword expressions dominate rendering negative emotions in modern context portraying a major social tumble.

2. Words and multiword expressions render negative meaning that only taken together in a certain consequence provide new, opposite and unequivocal meaning.

3. The multiword negative occurrences predominate (to more than 17-fold subsumed in the research).

4. The fragrance of negativity is disseminated by (at least) two ways: a) preserving the historical innate background and b) coining new occurrences' background developed on the base of social and political tumult.

5. Negative emotions are represented by the main parts of speech as nouns, adjectives, adverbs, verbs, pronouns (**She** for Th. May, or MP Diane Abbot, **He** for Boris Johnson, **They** for the Government etc.) ,reverse meaning of set expressions, proverbs, conjunctions, particles, quotation marks (as for oral speech the fragrance of negativity is also vast: the gesture, position, smile, tears, blinking, frowning and other visible and invisible (mood, conjecture, luck) hints.

6. The quality of language is provided by famous and less known editorial teams, obviously by journalists, experts in orthography, linguists, also the bloggers, who are the true Sisyphus hard workers in language intelligence 'watchdogging'.

BIBLIOGRAPHY

1. CRUSE, D.A. Ian. *Lexical Semantics*, Cambridge, UK: Cambridge Univ. Press. 1986.
2. JACKENSON, R.; *The Architecture of the Language Faculty*. Cambr., USA, MIT Press, 1997.
3. METZLER, D.; CROFT, B, ... A Markov random field model for term dependences. In *Proceedings of 28-th International ACM-SIGIR Conference on Research and Development in Information Retrieval (SIGIR2005)* 472-474, Salvador, Brazil, 2005
4. MOON, ROSAMUND, E. *Fixed Expressions and Idioms in English. A Corpus-Based Approach*. Oxford University Press, 1998.

References:

1. <https://www.acl.web.org/anthology/DK-1054>
2. 20 +Emotion Recognition CIP is that will Leave You Impr. nordicapis.com.
3. Emotion Lyrics-Brenda Lee jiosaavn.com
4. 5 Skills to Help You Develop Emotional Intelligence (M...marcmanson.net)

LIBERTATEA ACADEMICĂ – ORIENTĂRI, LĂMURIRI, JUSTIFICĂRI

*Donoagă Diana, lector univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chişinău*

CZU: 378.4

Abstract

Among the determining factors of the evolution of society in the modern age are democracy and science. The latter organized any activity and gave man the criterion of searching for and finding the truth, while democracy gave human intelligence the freedom of the boldest research and the raising of all problems. Today, education and teaching are called to penetrate deeply into social reality, to transform it and to create a new spirituality and morality. We could say that the dominant feature of education is the unity of general and professional training designed as a direct preparation for life.

Keywords: globalization, academic values, education, responsibility, liberty, academic community.

De-a lungul istoriei lor, instituțiile de învățământ au fost responsabile nu numai de predare și cercetare, dar și de promovarea valorilor etice și morale normative. De fapt, în secolul trecut,

aceste instituții au fost inițiatorii și pionierii dezbaterilor etice cruciale cu privire la mișcarea drepturilor civile, egalitatea de gen și în drepturi, aspectele morale ale științei și așa mai departe.

Marile schimbări de la sfârșitul secolului XX, și în special în țările Europei Centrale și de Est, au adus noi perspective asupra dimensiunilor etice și morale ale învățământului și a științei. În lumina continuelor reconfigurări ale globalizării, instituțiile de învățământ trebuie să-și asume un rol și mai evident în calitate de reprezentanți ai valorilor sociale democratice moderne, precum *libertatea de exprimare și de asociere*, acces echitabil, responsabilitate pentru părțile implicate și statul de drept. În multe cazuri, membrii comunităților academice iau măsuri practice pentru a defini, proiecta, aplica și evalua diseminarea acestor valori.

Cu toate acestea, odată cu apariția societății bazate pe cunoaștere, instituțiile de învățământ sunt implicate mai direct în viața economică și socială, fiind la rândul lor influențate de aceasta, confruntându-se cu provocări și consecințe etice, care sunt în general necunoscute.

Viața noastră privată, publică, politică și profesională este din ce în ce mai mult definită de fluxul de informație, iar posibilitățile multiple ale internetului au schimbat irevocabil modul în care funcționează școlile, universitățile, laboratoarele și organizațiile științifice. Practic ne confruntăm în fiecare zi cu provocări etice care derivă din aceste progrese extraordinare ale creativității umane. Văzută ca un proces de evoluție naturală, știința trebuie însă să se poată dezvolta liber; orice limitare a cercetării științifice fiind percepută aproape ca o contradicție în termeni. Pe de altă parte, cercetarea incontrollabilă poate duce la pericole de neconceput. [4, p.42-50]

Cei care stabilesc politici sau efectuează cercetări se confruntă astfel cu o dilemă etică care permite științei să avanseze fără restricții și să își asume riscuri sau să ia în considerare cercetarea în principal în contextul consecințelor, impactului social și responsabilitatea. Responsabilitatea este cu siguranță un cuvânt cheie pentru toată lumea, nu doar pentru oamenii de știință.

În afară de efectele tehnologice și a ceea ce tocmai am menționat, etica și moravurile din învățământ și știință trebuie analizate în contextul globalizării. Forțele globalizării sunt puternice iar mecanismele noastre de soluționare a provocărilor emergente sunt încă slabe.

Să ne amintim, totuși, că viitorul nu depinde numai de instituțiile politice și sociale democratice, ci, mai esențial, de individ, sau, în ceea ce ne privește, studenți, cercetători, profesori și alți membri ai comunității academice. Responsabilitățile etice și morale ale unităților de învățământ provin din rolurile lor paralele, ca actori economici pe de o parte și ca sedii ale comunităților academice pe de altă parte. Acesta este un fapt crucial, deoarece asistăm astăzi la o schimbare de paradigmă în organizarea și funcționarea învățământului.

Într-o perioadă în care majoritatea discuțiilor actuale despre învățământ sunt axate pe subiecte precum structura și managementul instituțional, fluxurile de studenți, asigurarea calității serviciilor educaționale, valorile academice au fost eliminate și principiile fundamentale ale ceea ce este și ceea ce nu este potrivit în acest sens dispar.

Eroziunea valorilor academice de bază nu este doar falsul academic, deoarece neatenția la fraude, nepotism, bună guvernare și corupția din învățământ pot submina statutul și rolul lui într-o societate democratică. [5, p. 10]. Este timpul să găsim un echilibru mai bun între diplome și calități, pentru a ajuta elevii să combine și să dezvolte într-un mod relevant responsabilitățile lor profesionale, personale și civice într-o societate democratică.

Ne confruntăm tot mai mult cu provocările vieții iar această situație se resimte din ce în ce mai frecvent și în instituțiile noastre de învățământ. Apar tot mai multe scenarii dificile care

necesită o atitudine nouă, o abordare originală din partea cadrului didactic. În lista provocărilor membrilor comunității academice s-ar înscrie și problema libertății în educație.

Libertatea academică constituie temelia pe care se sprijină o mare parte din sistemul de învățământ. După cum a amintit domnul George Haddad, rectorul Universității din Paris 1 Panthéon - Sorbona, „lumea învățământului este o lume a libertății: libertatea de a inova, libertatea de a crea, libertatea de a visa și libertatea de a împărtăși”. În plus, continuarea implementării și respectării Recomandării din 1997 este o modalitate de a asigura protecția acesteia. Cu toate acestea, consideră el, libertățile academice nu ar trebui să fie libere de toate limitele, care ar trebui impuse de standardele profesionale definite pentru profesie. [2, p. 80-83].

Ronald Dworkin plasează libertatea academică în rând cu drepturile fundamentale în privința semnificației sale pentru o societate democratică: „Educația publică liberală, libertatea de exprimare, de conștiință și de religie și libertatea academică constituie împreună modalități prin care societatea noastră sprijină o cultură a independenței și se apără de o cultură a conformismului. Libertatea academică joacă un rol special fiindcă instituțiile de învățământ constituie un element central al acestei strădanii.” [3, p. 43-45].

Ideea fundamentală a principiului libertății academice și autonomiei instituționale rezidă în responsabilitatea ei față de societate, exprimată prin responsabilitatea față de studenții ei (beneficiarii serviciilor instruirii), viitorii specialiști. Despre libertatea academică și autonomia instituțională se vorbește mult în societatea europeană, însă, ne mai întrebăm încă, sunt oare instituțiile noastre cu adevărat autonome? Nu tinde oare „societatea controlului” care se instaurează cu încăpăținare să priveze instituțiile de libertățile lor academice? Un aspect al orientării libertății academice ar fi deci- recunoașterea ei.

Iar recunoașterea libertății este criteriul care distinge educația de instruire. Anume atunci putem vorbi despre libertate ca valoare. Vom adopta aici concluzia lui Olivier Rebol, pentru care libertatea în sine nu este o valoare, deoarece ea există chiar acolo unde este refuzată [1, p. 236-240]. Ceea ce este o valoare este *recunoașterea libertății* în sine și în ceilalți. Această recunoaștere a libertății este educația mai mult decât o simplă valoare, printre altele, este chiar un fundament.

Pentru societatea contemporană și, mai ales, pentru politicile publice, independența și valoarea libertății rămân a fi fundamentale. Instituțiile de învățământ, ca și ceilalți actori sociali, trebuie să se raporteze la ele ca la o constrângere esențială pentru că acestea înseamnă:

- respectarea libertății individuale;
- respectarea egalității de șanse;
- respectarea demnității umane.

În acest tip de societate, idealul omului modern este acela de a fi o ființă socială, conștientă de valoarea libertății și creativității sale, aflată în căutarea vocației sale, ca imperativ al personalității. [7, p.90]. Scopul învățământului trebuie să fie dezvoltarea puterilor creatoare ale tinerei generații, libertatea fiind dovada simțului social, scopul fundamental al educației. Învățământul trebuie să facă din studenți puteri productive, specialiști capabili să privească lucrurile nu doar izolat, ci și în legătura dintre ele, altfel vor eșua nu numai în profesia lor, ci și în cultura lor.

Conchidem prin a spune că valoarea care domină și călăuzește omenirea azi este Libertatea. Libertatea evoluează simțitor de la valoarea uman-socială la cea de valoare uman-individuală, căci viața omului nu este altceva decât calea complicată spre libertatea sa interioară [6, p. 6].

Astăzi nimic nu justifică ținerea individului între zidurile unei colectivități artificiale. Spiritul timpului acordă tot mai mult credit oricărui context favorabil încurajării și susținerii dezvoltării libere fiecărui individ în parte. Ținând cont de forța ei de propagare la nivel social, profesional, cultural, politic, economic educația este considerată, tot mai firesc, un astfel de context, poate chiar unul dintre cele mai importante. Marile organizații internaționale și teritoriale, precum ONU, UNESCO, Consiliul Europei, Comunitatea Europeană, Organizația pentru Securitate și Cooperare Europeană, consideră în actele lor programatice ideea libertății în educație ca pe un drept al fiecărui om.

BIBLIOGRAFIE

1. BERTIER, G. La formation de la personnalité libre. *L'Ère nouvelle*. 1936, n° 121, p. 236-240.
2. CITTON, Y. *L'Envers de la liberté*. Paris: Éd. Amsterdam, 2006. p.80-83.
3. De Gaulejac, V. *La société malade de la gestion : Idéologie gestionnaire, pouvoir managérial et harcèlement social*. Paris: Seuil, p.43-45, 2005.
4. GREMALSCHI, A., VREMIȘ, M., VLADICESCU, N., *Etica și integritatea academică în învățământul general*. Chișinău, 2016. p.42-50.
5. JOHAN P. OLSEN and ASE GORNITZKA, Comprendre la signification du changement dans la gouvernance de l'université. Organisation et performances de l'université. *AIU Horizons*. 2006, Vol.11.4-12.1, p.10.
6. PASLARU VL. Libertatea – ipostaza desăvârșii. *Timpul*. 15 octombrie. Chișinău, 2010.
7. SOCACIU, EMANUEL, VICA, CONSTANTIN, MIHAILOV, EMILIAN, et al. *Etică și integritate academică*. București: Editura Universității, 2018. p. 90.

STRESSED AND UNSTRESSED SYLLABLES IN ENGLISH

Caracaș Olimpia, lector univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău

CZU: 811.111'34

Rezumat

Acest articol scoate în evidență unele aspecte de pronunție a silabelor accentuate și neaccentuate. În limba engleză accentul este rezultatul unei combinații a forței expiratorice, a lungimii și a tonului silabei respective, la care se mai adaugă, uneori, timbrul specific al vocalei din silabă. Elementul musical joacă un rol deosebit în accentuarea unei silabe.

Cuvinte-cheie: ritm, silabe accentuate și neaccentuate, energie, intensitate, durată, frecvență fundamentală.

Every language has its characteristic rhythm and one of the most difficult areas to master the spoken form of a foreign language is that of rhythm. In English the rhythm is the guide to the structure of information in the spoken message. It is based on the contrast of stressed and unstressed syllables. The rhythmic beat in English is the stressed syllable.

The stressed syllable and their accompanying muscular movements elsewhere in the body will tend to occur at roughly equal intervals of time but just as in other human activities, swimming for instance, some beats will be slightly early, some slightly late, and some missing altogether. The more organized the speech, the more rhythmical it will be. In general prose read aloud by a fluent reader has as much more obvious rhythm than conversational speech which may be full of pauses and false starts. Very fluent speakers can establish a far more obvious rhythm than those who have to search for the right word and keep trying to refine a thought while in the middle of expressing it. The rhythmic beat will consist of stressed syllables. Any unstressed syllable occurring between the stressed syllables will be compressed as far as possible in order to allow the next syllable to come on the regular beat.

e.g. The electricity board stated that they would be obliged to consider the reintroduction of power cuts.